

[Boligministeren.]

erstatning til lejere af erhvervslejemål, ligesom kommunen i en række tilfælde uden refusion fra staten må yde boligtilskud til de udsanerede. Herudover må kommunen ved udarbejdelse af saneringsplaner koordinere disse planer med den øvrige planlægning.

Det kan ikke være min opgave at holde forsvarstale for Københavns kommunes politik, men jeg skal blot til orientering give en række faktiske oplysninger. Den oversigt over saneringsbehovet, som blev udarbejdet i Københavns kommune i 1963, omfattede en undersøgelse af 375 karreer med i alt 78.000 lejligheder. Inden for disse karreer fandtes 23.000 af kommunens 26.000 kondemnabile lejligheder, medens resten af de 36.500 lejligheder, der karakteriseredes som saneringsmodne, i sig selv er fundet tidssvarende, men dog må fjernes med henblik på en rimelig genopbygning. Gennemførelse af saneringsplanerne vil jo kræve fjernelse også af en række erhvervsvirksomheder.

I Københavns boligkommissions årsberetning fra 1965 omtales 21 saneringsplaner for karreer med i alt 4.415 lejligheder, hvoraf 2.567 er kondemnabile. Af disse 21 planer er 7 godkendt af boligministeriet og 3 iværksat. Enkelte af sagerne løses uden egentlig saneringssag, enten i forbindelse med gadegennembrud eller ved private foranstaltninger uden medvirken af det offentlige. Til en af de planer, der er under udførelse, har boligministeriet i henhold til saneringslovens § 27 bevilget særligt tilskud til bygninger, som har kunstnerisk eller historisk værdi, og i et andet tilfælde — ganske vist kun omfattende en enkelt ejendom med én ejer — forsøges en ejerlavssanering.

Det fremgår af den investeringsplan for Københavns kommune, som blev forelagt borgerrepræsentationen forleden, at Københavns kommune vil forøge sine investeringer i sanering, således at de for femåret 1966-67—1970-71 skulle udgøre 51 mill. kr. Kommunens udgifter vil i øvrigt nok komme til at beløbe sig til godt 300 mill. kr.

I de to år, der er gået, siden jeg sidst besvarede et spørgsmål, er der generelt sket visse fremskridt. Erstatningsproblemet

i Københavnsegnen er ikke længere en absolut hindring for iværksættelse af saneringer; der har været erstatningsboliger i nybyggeriet i et sådant antal, at de sanerings- og kondemneringsramte har kunnet få en bolig; boligforliget skulle medvirke til at formindske grænserne; nedrivnings-tilladelse er blevet lettere at opnå. Jeg kan endelig henvise til, at jeg i min fremsættelse af boliglovforslagene forleden har givet udtryk for, at det er regeringens hensigt at fremme sanering og byfornyelse og bl. a. også til dette formål at søge oprettet en boligfond.

Alt i alt må man kunne konstatere, at saneringsvirksomheden er stigende, og at de erfaringer, der er vundet, bør kunne medføre, at dette spørgsmål finder en rimelig løsning.

Jeg tror ikke, det er rimeligt, at man griber ind i det kommunale selvstyre ved pålæg, og en forøget statsstøtte er næppe alene vejen; men hvis man fra boligministeriets side kan træde til, f. eks. ved hjemmel til økonomisk støtte til fjernelse af kondemnerede baghuse som første etape i endelige saneringsplaner, og dermed fjerne noget af den værste slum straks, er jeg villig til at overveje det nærmere.

**Ib Thyregod:** Jeg takker naturligvis for boligministerens svar, som jo for så vidt var positivt; men jeg føler dog anledning til at bemærke, at det af boligministerens redegørelse klart fremgik, at de fremskridt, der er sket i den mellemliggende periode, er yderst beskedne. Vi hørte, at der var godkendt 7 saneringsplaner, hvoraf 3 var iværksat inden for den periode, og, så vidt jeg forstår, er det alt, hvad der er iværksat inden for den 7 års periode i Københavns kommune, der her er tale om.

Jeg skal ikke her rejse spørgsmålet om pligt for kommunerne til at gennemføre en sanering, selv om man måske i og for sig godt kunne rejse spørgsmålet efter den tid, der nu er gået, men i stedet for henstille til boligministeren, at han forsøger f. eks. ved et samarbejde med Københavns kommune, eventuelt i form af et sagkyndigt udvalg med repræsentanter for boligministeriet og Københavns kommune, at finde frem til en løsning af dette spørgsmål.